

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215220511
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1215220511.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: Segametal Engineering s.r.o., Višňová 39, 900 45 Malinovo, IČO: 35 972 921, zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát, Jarmočná 2264/3, 927 01 Šaľa, proti žalovanému: EUBIRAC a.s., Podunajská 23, 821 06 Bratislava, IČO: 35 683 066, zastúpený: Advokátska kancelária CIMRÁK s.r.o., Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876, o zaplatenie 42.005,59 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/362/2015 - 318 zo dňa 15.6.2021 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/362/2015 - 318 zo dňa 15.6.2021 v napadnutom výroku I. a III. p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 25Cb/362/2015 - 318 zo dňa 15.6.2021 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 40.869,37 EUR spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 16.12.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,6%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (výrok III.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 42.005,59 EUR s príslušenstvom titulom nezaplatenia faktúry č. 2012063 zo dňa 17.8.2012 splatnej dňa 16.9.2012 vystavenej v zmysle dvoch zmlúv o dielo podľa objednávok č. NS/3397/2011 a č. NS/3393/2011 zo dňa 22.7.2011.

3. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/362/2015-239 zo dňa 12.2.2019 súd vo výroku I. žalobe v celom rozsahu vyhovel a vo výroku II. žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Po odvolaní žalovaného, ktorý predmetný rozsudok napadol v celom rozsahu, Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2Cob/144/2019-272 zo dňa 14.7.2020 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Súd prvej inštancie opätovne vyhodnotil žalobou uplatnený nárok v súlade s vykonanými dôkazmi ako aj zákonnými a zmluvnými ustanoveniami, rešpektujúc závery odvolacieho súdu a dospel k záveru, že tento je skutkovo i právne opodstatnený v priznanej časti 40.869,37 EUR spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 16.12.2012 do zaplatenia.

5. Mal za to, že medzi sporovými stranami došlo k platnému uzavretiu zmlúv o dielo, ktorá skutočnosť ani nebola medzi nimi sporná. Keďže žalovaný nenamietal výšku zostatku ceny diela, podstatnou sa tak stala otázka, či započítanie pohľadávky žalovaným bolo vykonané platne a tým došlo k zániku pohľadávky žalobcu. K tomu bolo potrebné ustáliť existenciu pohľadávok žalovaného vyplývajúcich z vyúčtovanej zmluvnej pokuty v súvislosti s omeškaním ukončenia diela žalobcom ako aj pohľadávky z titulu spôsobenej škody.

6. Spornými boli pohľadávky žalovaného uplatneného v rámci obrany v konaní, ktoré špecifikoval nasledovne: 1. Zmluvná pokuta z objednávky NS/3397/2011 v sume 24.117,89 EUR; 2. Zmluvná pokuta z objednávky NS/3393/2011 v sume 3.565,74 EUR; 3. Zmluvná pokuta za omeškanie s odstránením vady v sume 3.465,- EUR; 4. Náhrada škody za odstránenie vady treťou osobou v sume 2.904,- EUR; 5. Náhrada skutočnej škody z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti dokončiť dielo včas v sume 5.985,91 EUR; 6. Zmluvná pokuta za oneskorené odovzdanie stavby v časti sumy 1.967,05 EUR.

7. K zmluvnej pokute z objednávky NS/3397/2011 v sume 24.117,89 EUR (1.) súd prvej inštancie uviedol: Žalovaný si uvedenú zmluvnú pokutu uplatňoval za obdobie od 2.7.2012 do 31.8.2012 za omeškanie v trvaní 61 dní (á 0,5% za deň omeškania z ceny diela 79.075,05 EUR). Pri stanovení dátumu odovzdania diela vychádzal z Referenčného listu vykonaných prác zo dňa 31.8.2012. Pre určenie termínu odovzdania diela však nie je možné vychádzať z dátumu jeho vyhotovenia. Uvedený referenčný list bol vystavený obcou Liptovské Sliache ako investorom pre žalobcu a jeho účelom má byť ohodnotenie vykonaných prác zhotoviteľom (predkladá sa, resp. v prípade niektorých investorov je vyžadovaný pri uchádzaní sa o zákazky v rámci verejných súťaží). Súd pri určení termínu odovzdania diela vychádzal zo Zisťovacieho protokolu o vykonaných stavebných prácach za obdobie 1.12.2011 - 30.6.2012, Súpisov výkonov čerpania za obdobie 1.12.2011 - 30.6.2012, Krycieho listu čerpania za obdobie 1.12.2011 - 30.6.2012, Rekapitulácie súpisu vykonaných prác za obdobie 1.12.2011 -30.6.2012, Zisťovacieho protokolu o vykonaných stavebných prácach za obdobie 22.7.2011 -30.6.2012, Krycieho listu čerpania zo dňa 22.7.2011 - 30.6.2012, Rekapitulácie súpisu vykonaných prác za obdobie 22.7.2011 - 30.6.2012 a Súpisu výkonov čerpania s výkazom výmer za obdobie 22.7.2011 - 30.6.2012, ktoré boli potvrdené žalovaným. Z uvedených listín je nepochybne zrejmé, že najneskôr dňa 30.6.2012 museli byť práce zrealizované a dielo vykonané. Pokiaľ bol v zmluve (článok 7.) dojednaný termín realizácie 1.8.2011 - 1.7.2012, nemohol sa žalobca dostať do omeškania so zhotovením diela a nárok žalovaného na zmluvnú pokutu, ktorú si v prípade tejto zmluvy vyúčtoval na sumu 24.117,89 EUR, mu nevznikol a nemôže byť predmetom započítania.

8. K zmluvnej pokute z objednávky NS/3393/2011 v sume 3.565,74 EUR (2.) uviedol: Žalovaný si uvedenú zmluvnú pokutu uplatňoval za obdobie od 2.6.2012 do 31.8.2012 za omeškanie v trvaní 91 dní (á 0,5% za deň omeškania z ceny diela 7.836,79 EUR). Aj v prípade tejto zmluvnej pokuty platí rovnaká argumentácia v otázke určenia termínu zhotovenia diela ako v predchádzajúcom odseku (25.) s tým rozdielom, že v tomto prípade bol v zmluve (článok 7.) dohodnutý termín realizácie 1.9.2011 - 1.6.2012. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol v omeškaní od 2.6.2012 do 30.6.2012, t. j. 29 dní, čím žalovanému vznikol nárok na zmluvnú pokutu v sume 1.136,22 EUR (39,18 x 29). V tejto časti je preto započítanie dôvodné a v tejto časti súd z uvedeného dôvodu žalobu zamietol.

9. K zmluvnej pokute za omeškanie s odstránením vady v sume 3.465,- EUR (3.) uviedol: Žalovaný si uvedenú zmluvnú pokutu uplatňoval v zmysle Zmluvy č. 2607/2011 zo dňa 23.8.2011 za obdobie od 17.6. do 30.9.2015 za omeškania v trvaní 105 dní (á 33,- EUR za každý deň omeškania v zmysle č. X bod 10.2 Zmluvy). Súd aj naďalej zastáva názor, že žalovaný nárok na túto zmluvnú pokutu nepreukázal. Žalobca sa ako zhotoviteľ v zmluve (čl. IX ods. 9.6) zaviazal začať s odstraňovaním prípadných väd predmetu zmluvy bezodkladne od uplatnenia písomnej oprávnenej reklamácie objednávateľa a vady odstrániť v čo najkratšom čase. Termín odstránenia väd sa mal v zmysle uvedeného ustanovenia dohodnúť písomnou formou. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že žalobca neodstránil reklamovanú vadu, musí preukázať, že sa jedná o oprávnenú reklamáciu, t. j. takú, za ktorú zodpovedá žalobca ako zhotoviteľ. To sa zvyčajne preukazuje znaleckým dokazovaním alebo odborným vyjadrením. Žalobca však takéto dôkazy, ktoré by preukazovali existenciu oprávnenej reklamácie, súdu nepredložil. Za také nemožno považovať list žalovaného zo dňa 15.6.2015, montážny denník zo dňa 29.9.2015, 30.9.2015 a faktúru č. F15128. Žalovaný síce zaslal žalobcovi písomnú reklamáciu zo dňa 15.6.2015, z jej obsahu však vyplýva, že žalobcu žiadal o vykonanie obhliadky a odstránenie závady - „nefunkčné ovládanie vonkajších

okenných žalúzií na 10 oknách budovy“, ktorú uplatňoval investor diela Sociálna poisťovňa listom zo dňa 10.2.2015. Žalovaný však tento list investora ku svojej reklamáci, nepriložil a nebol predložený ani súdu. Za zmienku tiež stojí, že žalovaný vadu reklamoval viac ako 4 mesiace po reklamáci investora. Z obsahu montážneho denníka vyplýva, že práce realizovala spoločnosť SUN AND SHADOW, s.r.o., Košice pre odberateľa Sociálna poisťovňa pobočka Košice. Faktúra č. F15128 zo dňa 30.9.2015 na sumu 2.904,- EUR však bola vystavená spoločnosťou H & O Konstruktion, s.r.o., Iža pre žalovaného. Je preto otázne, aký majú uvedené listinné dôkazy súvis s reklamáciou žalovaného uplatnenou listom zo dňa 15.6.2015. Z uvedeného preto možno konštatovať, že porušenie povinnosti zo strany žalobcu preukázané nebolo a žalovanému tak nevzniklo právo na vyúčtovanú zmluvnú pokutu a nemôže byť predmetom započítania.

10. K náhrade škody za odstránenie vady treťou osobou v sume 2.904,- EUR (4.) uviedol: Žalovaný si uvedenú náhradu škody uplatňoval v zmysle Zmluvy č. 2607/2011 zo dňa 23.8.2011 a faktúry č. F15128 zo dňa 30.9.2015 na sumu 2.904,- EUR. Okrem toho, že nie je zrejmý súvis predmetnej faktúry s odstraňovaním vady (viď predchádzajúci odsek 27.), samotná faktúra nepreukazuje vznik škody. Za škodu sa považuje majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Uhradzuje sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktoré predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Z uvedených charakteristík pojmov škoda, skutočná škoda a ušlý zisk je zrejmé, že ide o ujmu už nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti. Skutočnú škodu ani ušlý zisk preto nemožno priznať do budúcnosti ako ujmu, ktorá ešte len prípadne vznikne. Okrem toho vzhľadom na to, že vznik škody (skutočnej aj ušlého zisku) je jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, je nevyhnutné, aby tento predpoklad bol splnený najneskôr v dobe, kedy súd o nároku na náhradu škody rozhoduje (§ 217 ods. 1 CSP). V danej veci žalovaný nepreukázal, že mu vznikla škoda vo výške 2.904,- EUR, keďže nepreukázal či fakturovanú sumu aj v skutočnosti uhradil. Z uvedeného je zrejmé, že v čase rozhodovania nebol splnený jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a tým je existencia škody. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovanému nevzniklo právo na náhradu škody a nemôže byť predmetom započítania.

11. K náhrade skutočnej škody z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti dokončiť dielo včas v sume 5.985,91 EUR (5.) uviedol: Žalovaný si uvedenú náhradu škody uplatňoval v zmysle Dohody o urovaní, ktorú uzavrel dňa 31.9.2015 s hlavným investorom - Sociálnou poisťovňou a predstavuje zmluvnú pokutu pre žalovaného za omeškanie odovzdania diela. V tomto smere súd nemá dôvod odchyliť sa od svojho právneho záveru vysloveného v prvom rozsudku, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, ktorý v odseku 29. svojho uznesenia uviedol: „Odvolací súd sa však nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného v prípade kompenzačnej námietky vo výške 5.985,91 Eur uplatnenej titulom náhrady skutočnej škody, ktorá mala vzniknúť omeškaním žalobcu so zhotovením stavby, kde pracoval ako hlavný subdodávateľ pre žalovaného. Škoda podľa žalovaného spočíva v tom, že žalovaný musel na základe Dohody o urovaní uhradiť zmluvnú pokutu svojmu zmluvnému partnerovi. V tejto časti sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalovaný dobrovoľne uhradil na základe Dohody o urovaní svoj záväzok voči investorovi stavby, neznamená to automaticky, že má nárok na náhradu škody voči žalobcovi ako hlavnému dodávateľovi stavby. Žalovaný by musel preukázať, že žalobca porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu so žalovaným, žalovanému vznikla škoda a predovšetkým, že existuje príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou.“ Keďže od prvého rozhodnutia sa dôkazná situácia v tomto smere nezmenila, žalovanému nevzniklo právo na náhradu škody a nemôže byť predmetom započítania.

12. K uplatňovanej zmluvnej pokute za oneskorené odovzdanie stavby v časti sumy 1.967,05 EUR (6.) uviedol: Žalovaný si uvedenú zmluvnú (zostávajúca časť pokutu uplatňoval v zmysle Zmluvy č. 2607/2011 zo dňa 23.8.2011 za obdobie za omeškania s odovzdaním II. etapy diela v trvaní 705 dní (á 0,1 % denne zo sumy 85.845,05 EUR). Rovnako aj v tomto prípade súd nemá dôvod odchyliť sa od svojho právneho záveru vysloveného v prvom rozsudku, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, ktorý v odseku 30. svojho uznesenia okrem iného uviedol: „Zároveň odvolací súd uvádza, že aj napriek tomuto pochybeniu posúdil súd prvej inštancie tento nárok správne ako nedôvodný, keďže žalovaný nepreukázal, že žalobca bol v omeškaní a teda že žalovanému vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Nárok na zmluvnú pokutu si mohol žalovaný uplatniť podľa čl. X bod 10.1 Zmluvy č. 2607/2011

v prípade omeškania zhotoviteľa s plnením predmetu zmluvy, resp. jeho príslušnej etapy v dohodnutom termíne. Termín plnenia bol dojednaný v čl. III s tým, že zhotovenie prvej aj druhej etapy bolo viazané na odovzdanie a prevzatie staveniska. Žalovaný pri uplatnení tohto nároku nepreukázal, kedy došlo k odovzdaniu staveniska, kedy došlo k zhotoveniu predmetu zmluvy, možno teda konštatovať, že nárok nepreukázal.

13. Žalovaným uplatnená kompenzačná námietka v celkovej sume 40.869,37 EUR preto v tejto časti nemohla spôsobiť zánik pohľadávky a táto je v uvedenej výške opodstatnená.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, na základe ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca mal úspech v priznanej časti 40.869,37 EUR (97,3 %) a žalovaný v časti 1.136,22 EUR (2,7%), v ktorej bola žaloba zamietnutá, súd žalobcovi priznal náhradu trov konania rozsahu 94,6 % (97,3 - 2,7).

15. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

16. Poukázal na to, že okresný súd ohľadom zmluvnej pokuty uplatnenej z objednávky NS/3397/2011 v sume 24.117,89 € uviedol, že tento nárok nemôže priznať z dôvodu, že žalobca sa nemohol dostať do omeškania tak ako to tvrdí žalovaný, nakoľko z dôkazov uvedených v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dielo muselo byť dokončené a odovzdané najneskôr 30.06.2012. Zároveň uviedol, že predložený Referenčný list investora len poukazuje na kvalitu vykonaných prác. Žalovaný má za to, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania v tejto otázke k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný listom zo dňa 19.12.2018 zaslal súdu okrem iného aj list žalobcu zo dňa 16.02.2013 (zn. RJ 256/2012) adresovaný žalovanému, ktorého relevanciu žalobca nepoprel, v ktorom sa explicitne uvádza: „Predmetná stavba bola riadne odovzdaná investorovi: obec Liptovské Sliache dňa 31.08.2012, o čom sú aj úradne potvrdené záznamy a protokoly.“ Z citovaného možno podľa neho spoľahlivo uzavrieť, že žalobca týmto listom potvrdil argument žalovaného, že dielo z objednávky NS 3397/2011 nebolo vykonané v dohodnutom termíne a teda bola v konaní preukázaná skutočnosť, že žalobca sa dostal do omeškania tak, ako to žalovaný tvrdí po celú dobu konania. Tento dôkaz prvostupňový súd úplne odignoroval a sústredil sa na listiny, ktoré mali byť priložené k faktúram. Z týchto listín dospel súd bez akéhokoľvek podrobnejšieho skúmania k záveru, že dielo muselo byť odovzdané dňa 30.06.2012. Opätovne k týmto listinám žalovaný uviedol, že ide o účtovné doklady, ktoré vo vzťahu k dátumom nemusia byť presné.

17. Ďalej namietal, že v bode 26. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie čiastočne vyhovel započítavej námietke žalovaného vo vzťahu k zmluvnej pokute vyplývajúcej z objednávky NS/3393/2011, avšak len v sume 1136,22 € za 29 dní omeškania (od 02.06.2012 do 30.06.2012). Opätovne, ako v prípade zmluvnej pokuty uvedenej v predchádzajúcom bode, súd ignoroval vykonané dôkazy, najmä list žalobcu zo dňa 11.02.2013, z ktorého je zrejmé, že dielo bolo odovzdané investorovi až 31.8.2012. Závery súdu o odovzdaní diela k 30.06.2012 sú opätovne nepodložené o to viac, že obe objednávky (NS 3393/2011 a NS 3397/2011) sa týkali toho istého objektu (Materskej školy Liptovské Sliache) a je pritom viac ako logické, že tieto objednávky so sebou navzájom súviseli a aby mohlo byť dielo odovzdané riadne, museli byť ukončené obe objednávky, pričom je nutné v tomto smere brať na zreteľ najneskorší termín odovzdania toho-ktorého predmetu objednávky, t. j. 31.08.2012.

18. K nároku žalovaného na náhradu škody, ako dôsledok zodpovednosti za vady na diele spôsobených žalobcom poukázal na právnu a teoretickú úpravu zodpovednosti za vady podľa Obchodného zákonníka. Konštatoval, že súd prvej inštancie pri tejto časti kompenzačnej námietky uviedol, že žalovaný nepreukázal oprávnenosť reklamácie, čo sa v praxi preukazuje znaleckým dokazovaním alebo odborným vyjadrením. Z toho dôvodu žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. S týmto argumentom sa nestotožnil. Žalovaný postupoval v súlade s platnými predpismi, keď predmetnú vadu uplatnil u žalovaného ako zhotoviteľa listom zo dňa 15.6.2015, čo žalobca nepoprel. V tomto liste žalovaný vyzval žalobcu na vykonanie obhliadky a odstránenie vady (§ 437 Obchodného zákonníka) a zároveň ho upozornil, že ak reklamovaná vada neodstráni v lehote 7 pracovných dní, žalovaný ako objednávateľ zadá vykonanie tejto opravy tretej osobe. Na tento list žalobca nereagoval, čím, napriek upozorneniu, legitímne vyvolal u žalovaného konštatáciu, že žalobca nepopiera vznik vady (nakoľko sa nebránil),

túto ale neodstráni, a teda ju žalovaný odstráni prostredníctvom tretej osoby, čím mu vznikne škoda uplatniteľná v zmysle § 440 Obchodného zákonníka. Tento postup predpokladala aj zmluva o dielo v bode 9.8, ktorý v zmysle zmluvnej voľnosti strán je z tohto hľadiska pre žalovaného aj žalobcu záväzný.

19. Namietal tiež, že súd prvej inštancie odmietol kompenzačnú námietku vo vzťahu k náhrade škody žalovaného vo výške 2.904,- Eur, pričom opätovne argumentoval neznámym súvisom faktúry č. F15128 s odstraňovaním predmetnej škody, ako aj tým, že predmetná faktúra nepreukazuje vznik škody. Záverom dodáva, že žalovaný nepreukázal, že by predmetnú sumu, t. j. 2.904,- EUR aj skutočne uhradil, čím nepreukázal existenciu škody ako jednej z esenciálnych náležitostí na vznik nároku na náhradu škody. K uvedenému žalovaný uviedol, že ide o značne prekvapivú argumentáciu súdu, ktorý sa zjavne snaží akýmkoľvek spôsobom tento nárok žalovaného znegovať, pričom žalovaný poukazuje na nedôvodnú argumentáciu súdu prvého stupňa v skoršom meritórnom rozhodnutí a k tomu nadväzujúcu argumentáciu odvolacieho súdu v bode 28. uznesenia odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie počas celého konania nikdy neprejavili svoj predbežný názor v tom smere, že by túto škodu žalovaného nemal za nedôvodnú z dôvodu nepreukázania jej úhrady tretiemu subjektu, a to ani po vrátení veci odvolacím súdom. Je potrebné zdôrazniť, že ani žalobca toto nikdy nenamietal, ale len uvádzal, že samotné nároky žalovaného na zmluvné pokuty a náhrady škody sú nezrozumiteľné v dikcii ustanovení jednotlivých zmlúv, z ktorých vychádzajú.

20. Žalovaný poukázal na to, že v prípade kompenzačnej námietky vo výške 5.985,91 € ide o náhradu skutočnej škody, ktorá vznikla omeškáním žalobcu so zhotovením stavby, kde pracoval ako generálny t. j. ako hlavný subdodávateľ pre žalovaného. Škoda spočívala v tom, že žalovaný musel na základe dohody o urovaní uhradiť zmluvnú pokutu. Táto pokuta bola predmetnou dohodou o urovaní znížená a bola objektívna, nakoľko k omeškaniu s odovzdaním stavby reálne došlo. Názor súdu, že žalovaný túto pokutu prevzal na seba dobrovoľne, neobstojí, nakoľko k tomuto tvrdeniu nevykonal žiadne dokazovanie a neskúmal opodstatnenosť zmluvnej pokuty. Ak je raz zmluvná pokuta objektívnou zodpovednosťou bez možnosti liberácie, bolo právom žalovaného a nie jeho povinnosťou sa súdiť resp. prijať znížený záväzok dobrovoľne. Obdobne, ak sa žalobca dostal do omeškania so stavbou, čo nebolo zo strany žalobcu spochybnené a teda toto tvrdenie žalovaného je nesporné, vznikol žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd v tomto smere neoprel svoje úvahy o žiadne liberačný dôvod (podľa § 374 nasl. Obchodného zákonníka) a obmedzil sa iba na poukázanie na 29. bod odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu v tom smere, že žalovaný nemôže automaticky preniesť škodu na žalobcu. V tomto smere si žalovaný dovoľí tvrdiť opak a to, že žalovaný nielenže môže ale musí s ohľadom na zásadu hospodárnosti preniesť škodu na žalobcu, ak bola spôsobená jeho konaním.

21. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu pod bodom 6. uviedol, že v tejto časti sa prvostupňový súd opiera o argumentáciu odvolacieho súdu v bode 30. odôvodnenia uznesenia súdu druhej inštancie. Taktiež uvádza, že na veci nič nemení ani na poslednom pojednávaní predložený list Sociálnej poisťovne zo dňa 26.6.2012 a dodáva, že tento list mohol byť predložený súčasne s odporom. Žalovaný má za to, že práve predmetný list investora stavby preukazuje dôvodnosť jeho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, nakoľko sa v ňom uvádzajú skutočnosti ohľadom nedôsledného a laxného prístupu pri montáži okien na predmetnej stavbe, čo v konečnom dôsledku vyústilo k omeškaniu s odovzdaním diela investorovi. Ako to žalovaný preukázal v konaní, na tejto stavbe bol za montáž okien zodpovedný práve žalobca, pričom ide o nespornú skutočnosť. Podľa názoru žalovaného je irelevantné, že tento dôkaz predložil súdu až po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom napriek tomu, že ním disponoval už pred podaním odporu.

22. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.06.2021, č. k. 25Cb/362/2015-318 zmenil s poukazom na § 390 ods. 1) CSP tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

23. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 22.10.2021 tak, že navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

24. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave

v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 4.6.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že medzi stranami sporu nebola sporná pohľadávka žalobcu na zaplatenie sumy 42.005,59 Eur s prísl. titulom dvoch zmlúv o dielo na základe objednávky NS/3397/2011 a NS/3393/2011 zo dňa 22.07.2011. Spornými boli pohľadávky žalovaného uplatnené v rámci obrany v konaní, ktoré špecifikoval nasledovne: 1. Zmluvná pokuta z objednávky NS/3397/2011 v sume 24.117,89 €, 2. Zmluvná pokuta z objednávky NS/3393/2011 v sume 3.565,74 €, 3. Zmluvná pokuta za omeškanie s odstránením vady v sume 3.465,- €, 4. Náhrada škody za odstránenie vady treťou osobou v sume 2.904,- €, 5. Náhrada skutočnej škody z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti dokončiť dielo včas v sume 5.985,91 €, 6. Zmluvná pokuta za oneskorené odovzdanie stavby v časti sumy 1.967,05 €. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 25Cb/362/2015-239 zo dňa 12.2.2019 tak, že žalobe vyhovel, pričom v odôvodnení rozsudku vyhodnotil obranu žalovaného ako nedôvodnú. Na základe odvolania žalovaného odvolací súd uznesením č. k. 2Cob/144/2019-272 zo dňa 14.7.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ďalej iba zrušujúce uznesenie). Odvolací súd vyslovil právny názor, že zmluvná pokuta bola dojednaná platne a konštatoval, že vzhľadom na posúdenie dojednania zmluvnej pokuty ako neplatného, nezaoberal sa súd prvej inštancie vecnou stránkou samotného nároku, t. j. či žalovaný preukázal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti uvedenej v čl. 7 predmetných zmlúv. Súdu prvej inštancie preto uložil zaoberať sa samotným nárokom, teda či sa dostal žalobca do omeškania s dodávkou predmetu objednávky. Súd prvej inštancie rozhodol opätovne napadnutým rozsudkom, ktorý je predmetom odvolacieho konania v rozsahu výrokov I. a II. Napadnutým výrokom I. súd prvej inštancie uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 40.869,- Eur s príslušenstvom, keďže dospel k záveru, že nárok žalovaného uplatnený v rámci obrany je v tejto výške nedôvodný a teda nemožno nárok žalovaného započítať.

28. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu uplatnenú z objednávky NS/3397/2011 v sume 24.117,89 EUR, žalovaný namietal, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď odignoroval dôkazy, ktorými je preukázané, že dielo bolo odovzdané v omeškaní. Poukázal na to, že listom zo dňa 19.12.2018 zaslal súdu okrem iného aj list žalobcu zo dňa 11.02.2013 (zn. RJ 256/2012) adresovaný žalovanému, ktorého relevanciu žalobca nepoprel, v ktorom sa explicitne uvádza: „Predmetná stavba bola riadne odovzdaná investorovi: obec Liptovské Sliače dňa 31.08.2012 o čom sú aj úradne potvrdené záznamy a protokoly.“ Z citovaného možno podľa žalovaného uzavrieť, že žalobca týmto listom potvrdil argument žalovaného, že dielo z objednávky NS 3397/2011 nebolo vykonané v dohodnutom termíne a teda bola v konaní preukázaná skutočnosť, že žalobca sa dostal do omeškania tak, ako to žalovaný tvrdí po celú dobu konania. Odvolací súd sa s argumentáciou žalovaného nestotožňuje, má za to, že list žalobcu nie je dôkazom o odovzdaní diela, ani nepreukazuje, že žalobca bol v omeškaní. Uvedeným listom žalobca vrátil žalovanému faktúry, ktorými si žalovaný uplatnil zmluvné pokuty s tým, že s vyrubenými pokutami nesúhlasí. Žalobca v liste síce píše, že stavba bola riadne odovzdaná obci Liptovské Sliače dňa 31.8.2012, zároveň sa však odvoláva na záznamy a protokoly a Referenčný list, v ktorom obec vyjadruje spokojnosť s termínom a kvalitou prác. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie správne vychádzal zo Zisťovacieho protokolu, súpisov prác potvrdených žalovaným, ktoré nemožno považovať za účtovné doklady, ale sú dôkazom o vykonaní prác do 30.6.2012, teda v termíne. Odvolací súd tiež poukazuje na Referenčný list, ktorý vystavil investor Obec Liptovské Sliače zhotoviteľovi v postavení subdodávateľa, t.j. žalobcovi. Referenčný list je nesporne dôkazom, že žalobca vyhotovil práce v dohodnutom termíne, pričom dátum 31.8.2012 sa uvádza ako dátum vystavenia Referenčného listu, nie ako dátum odovzdania diela. Je potrebné tiež zdôrazniť, ako už bolo uvedené, že žalobca bol vo vzťahu k investorovi subdodávateľom, zmluvný vzťah mal uzatvorený so žalovaným a rozhodujúce sú teda listinné dôkazy, ktorými potvrdil vykonanie prác v termíne samotný žalovaný. Odvolací sú preto považuje odvoláciu námietku, že listom žalobcu zo dňa 11.02.2013 je preukázané odovzdanie diela až dňa 31.8.2012, za nedôvodnú. Omeškanie žalobcu

tak, ako tvrdí žalovaný, nie je preukázané ani urgenciami žalovaného zo dňa 11.11.2011, 6.12.2011 a 11.6.2012, keďže urgencie z obdobia pred dohodnutým termínom odovzdania diela (t.j. pred 1.7.2012) nie sú dôkazom, že žalobca sa dostal do omeškania, resp. odovzdal dielo po dohodnutom termíne.

29. Vo vzťahu k čiastočne nepriznanej zmluvnej pokute, vyplývajúcej z objednávky NS/3393/2011 žalovaný uplatnil tú istú odvolaciu argumentáciu ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, preto odvolací súd odkazuje na svoje odôvodnenie v odseku 28, v ktorom sa vysporiadal s tvrdeniami žalovaného.

30. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s odvolacou námietkou, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s nárokom žalovaného na zmluvnú pokutu za omeškanie s odstránením vady v sume 3.465,- EUR (3.) a nárokom na náhradu škody vo výške 2.904,- EUR (4.) titulom odstránenia väd treťou osobou. Podľa žalovaného, ak žalobca nereagoval na list zo dňa 15.6.2015, ktorým žalovaný reklamoval predmetnú vadu - nefunkčné ovládanie žalúzií, legitímne vyvolal u žalovaného konštatáciu, že žalobca nepopiera vznik vady (nakolko sa nebránil), túto ale neodstránil, a teda ju žalovaný odstráni prostredníctvom tretej osoby, čím mu vznikne škoda uplatniteľná v zmysle § 440 Obchodného zákonníka. Zároveň uvádza, že tento postup predpokladala aj zmluva o dielo v bode 9.8, ktorý v zmysle zmluvnej voľnosti strán je z tohto hľadiska pre žalovaného aj žalobcu záväzný.

31. Odvolací súd nespochybňuje zmluvné dojednania v Zmluve, poukazuje však na skutočnosť, že z bodu 9.8 Zmluvy vyplýva, že musí ísť o oprávnenú reklamáciu, pričom žalovaný predložil ako dôkaz iba svoj list, ktorým uplatnil reklamáciu a faktúru, ktorá má preukazovať odstránenie väd treťou osobou. Žalovaný teda nepreukázal, že išlo o oprávnenú reklamáciu a že reklamoval bez zbytočného odkladu. Žalovaný napokon ani nepreukázal, že predmetnú vadu dal odstrániť tretej osobe, keďže predložil iba faktúru č. F15128, ktorú mu ako odberateľovi vystavil dodávateľ H&O Konstruktion s.r.o. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že faktúra nie je dôkazom o vykonaní prác, nepreukazuje bez príloh (ktoré neboli priložené) aké práce boli vykonané, na základe akej objednávky a že ich žalovaný zaplatil. Žalovaný teda nepreukázal, že si uplatnil oprávnenú reklamáciu, v dôsledku čoho mu nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie s odstránením väd a nepreukázal ani nárok na náhradu škody, ktorá mala žalovanému vzniknúť titulom nákladov na odstránenie väd treťou osobou.

32. V súvislosti s názorom žalovaného, že ak žalobca ako zhotoviteľ vadu neodstráni a žalovaný ju odstráni prostredníctvom tretej osoby, vznikne mu škoda uplatniteľná podľa § 440 Obch. zák., odvolací súd uvádza, že s týmto nemožno súhlasiť. Z ust. § 440 Obch. zák. totiž vyplýva, že právo objednávateľa na náhradu škody, je limitované odsekom 2 predmetného ustanovenia vylučujúcim náhradu ujmy vzniknutej objednávateľovi v prípadoch, kedy je možné dosiahnuť totožné uspokojenie uplatnením niektorého z nárokov z vadného plnenia. To znamená, že ak objednávateľ preukáže, že oprávnene reklamoval, má nároky vyplývajúce z nárokov z vadného plnenia, predovšetkým nárok na zľavu z ceny a ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie väd treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu z ceny diela, sú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela ujmou objednávateľa, ktorú je možné reparovať prostredníctvom náhrady škody. Ak si teda žalovaný dal tvrdené vady odstrániť treťou osobou, zaplatenie za vykonanie týchto prác, resp. vzniknuté náklady automaticky nepredstavujú škodu uplatniteľnú podľa § 440 Obch. zák.

33. Odvolací súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2020 sp. zn. 3Obdo/3/2020 (R 59/2020) riešiace uvedenú právnu otázku: „19.2. Dovolací súd v nadväznosti na uvedené poukazuje na znenie ustanovenia § 440 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje právo objednávateľa na náhradu škody, ktoré je limitované odsekom 2 predmetného ustanovenia vylučujúcim náhradu ujmy vzniknutej objednávateľovi v prípadoch, kedy je možné dosiahnuť totožné uspokojenie uplatnením niektorého z nárokov z vadného plnenia. V prípadoch, kedy je možné uspokojiť majetkovú ujmu objednávateľa vzniknutú v dôsledku vadného dodania diela uplatnením nárokov z vadného plnenia len čiastočne, napr. uplatnením nároku na zľavu z ceny diela, nie je vylúčené, aby sa v zostavujúcej časti domáhal uspokojenia z titulu náhrady škody. Uvedené vychádza z toho, že objednávateľ musí mať právnu možnosť dosiahnuť náhradu celej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku vadného plnenia zo strany zhotoviteľa. 19.3. Predmetné konštatovanie je významné predovšetkým v situácii, keď zhotoviteľ nevyhovie dôvodne a včas uplatnenej žiadosti objednávateľa na bezplatné odstránenie väd diela opravou a náklady účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie týchto väd treťou osobou prevyšujú zľavu z ceny diela určenú ustanovením § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka. Tieto náklady v

rozsahu, v akom prevyšujú zľavu z ceny diela, predstavujú ujmu objednávateľa, ktorú je možné reparať prostredníctvom náhrady škody. 20. Nárok objednávateľa na náhradu škody - ktorá mala byť spôsobená vadným dodaním diela - je vylúčený, ak mohol objednávateľ dosiahnuť uspokojenie z niektorého z nárokov z vadného dodania diela. 20.1. Uvedené znamená, že ak porušenie povinnosti zhotoviteľa predstavuje iba dodanie diela s vadami, nemôže sa objednávateľ domáhať voči zhotoviteľovi nároku na náhradu škody (podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka), ak si neuplatnil u zhotoviteľa nároky z vadného dodania diela (a vady diela zhotoviteľovi včas neoznámil). 20.2. To isté platí aj v prípade, ak si objednávateľ nechá odstrániť vady diela u tretej osoby bez toho, aby zhotoviteľovi oznámil vady diela. V takom prípade nemôže objednávateľ požadovať od zhotoviteľa náhradu škody predstavujúcu náhradu nákladov vynaložených na odstránenie väd diela treťou osobou (k tomu vid' 4MObdo/5/2013 a obdobne aj 3Obdo/97/2019). 21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd uzatvára, že: I. Ak zhotoviteľ neodstráni objednávateľom riadne a včas uplatnené vady diela ani v dodatočnej primeranej lehote, prípadne oznámi, že vady diela v určenej lehote neodstráni, má objednávateľ právo na zľavu z ceny diela, aj keď si následne nechal vady odstrániť treťou osobou. Toto právo má objednávateľ aj v situácii, ak možnosť odstránenia väd neodstránených zhotoviteľom v dodatočnej primeranej lehote prostredníctvom tretej osoby určenej objednávateľom nebola dohodnutá v zmluve o dielo, a aj v situácii, keď objednávateľ zhotoviteľa neupovedomil pred odstránením väd, že si tieto nechá odstrániť prostredníctvom tretej osoby. II. Objávateľ má v prípade, ak zhotoviteľ nevyhoví dôvodne a včas uplatnenej jeho žiadosti na bezplatné odstránenie väd diela opravou, právo na zľavu z ceny diela v rozsahu rozdielu medzi zmluvne dohodnutou cenou diela a cenou, ktorú malo dielo dodané zhotoviteľom s vadami v čase, kedy malo byť dielo dodané. Ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie väd treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu z ceny diela, sú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcim zľavu z ceny diela ujmu objednávateľa, ktorú je možné reparať prostredníctvom náhrady škody.“

34. Zároveň odvolací súd uvádza, že nesúhlasí s námietkou žalovaného, že žalobca nárok na náhrady škody nerozporoval, resp. nerozporoval, či bola faktúra zo strany žalovaného tretej osobe uhradená. Ako vyplýva z obsahu spisu žalobca poprel všetky nároky žalovaného v rámci započítania práve z dôvodu, že neboli preukázané. Žalovaný ak chcel byť úspešný, bol povinný svoj nárok preukázať. Odvolací súd taktiež nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení nevyslovil právny názor na uvedený nárok žalovaného, uviedol iba, že odôvodnenie súdu prvej inštancie bolo v tejto časti nedostatočné a záver súdu predčasný (vid' ods. 28 uznesenia odvolacieho súdu).

35. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou v prípade kompenzačnej námietky vo výške 5.985,91 EUR, kde podľa žalovaného ide o náhradu skutočnej škody, ktorá vznikla omeškaním žalobcu so zhotovením stavby, kde pracoval ako generálny t. j. hlavný subdodávateľ pre žalovaného. Škoda spočívala v tom, že žalovaný musel na základe dohody o urovnaní uhradiť zmluvnú pokutu. V súvislosti s touto odvolacou námietkou poukazuje odvolací súd na svoje zrušujúce uznesenie, kde vyslovil názor, že s touto námietkou sa nestotožňuje: “Odvolací súd sa však nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného v prípade kompenzačnej námietky vo výške 5.985,91 Eur uplatnenej titulom náhrady skutočnej škody, ktorá mala vzniknúť omeškaním žalobcu so zhotovením stavby, kde pracoval ako hlavný subdodávateľ pre žalovaného. Škoda podľa žalovaného spočíva v tom, že žalovaný musel na základe Dohody o urovnaní uhradiť zmluvnú pokutu svojmu zmluvnému partnerovi. V tejto časti sa odvolací súd stožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalovaný dobrovoľne uhradil na základe Dohody o urovnaní svoj záväzok voči investorovi stavby, neznamená to automaticky, že má nárok na náhradu škody voči žalobcovi ako hlavnému dodávateľovi stavby. Žalovaný by musel preukázať, že žalobca porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu so žalovaným, žalovanému vznikla škoda a predovšetkým, že existuje príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou.” Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nie je dôvod posúdiť tento nárok inak, keďže dôkazná situácia sa od zrušujúceho rozhodnutia nezmenila.

36. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, týkajúcu sa posledného nároku žalovaného v sume 1.967,05 EUR titulom zmluvnej pokuty za oneskorené odovzdanie stavby, odvolací súd odkazuje na svoj predchádzajúci názor uvedený v ods. 30 zrušujúceho uznesenia, podľa ktorého žalovaný nárok nepreukázal. Podľa žalovaného v tomto prípade došlo k zmene skutkového stavu od zrušujúceho rozhodnutia a to predložením listinného dôkazu - list Sociálnej poisťovne, ktorým má za preukázané, že stavenisko bolo prevzaté dňa 19.3.2012 a podľa Dohody o urovnaní uzatvorenej medzi žalovaným a Sociálnou poisťovňou dielo bolo odovzdané dňa 19.9.2012. Podľa žalovaného súd prvej inštancie pochybil, ak len konštatoval, že na skutkovom závere nič nemení ani predložený list a žalovaný mal

možnosť ho predložiť už skôr. Odvolací súd síce súhlasí s argumentáciou žalovaného, že súd prvej inštancie nemôže byť viazaný právnym názorom, ktorý vyjadril k pôvodne zistenému skutkovému stavu, má však za to, že list Sociálnej poisťovne nie je takým dôkazom, na základe ktorého možno konštatovať nový skutkový stav, resp že žalovaný svoj nárok preukázal. List nepreukazuje kedy došlo k odovzdaniu staveniska medzi zmluvnými stranami t. j. žalobcom a žalovaným, ani kedy došlo k odovzdaniu diela, žalovaný teda nepreukázal nárok v zmysle zmluvných dojednaní.

37. Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v merite, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Dôkazný stav zistený súdom prvej inštancie poskytol spoľahlivý záver pre podstatné a rozhodné skutočnosti v danej sporovej právnej veci, preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

42. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).